vil koste mere end beregnet og dertil Tolden og de øvrige Omkostninger, samt det Tab, som vi muligviis kunne have paa de Midler, vi skulle bruge som Betalingsmiddel, troer jeg ikke vi kunne gjøre Overslag paa mindre end 17 Millioner Rigsdaler. Jeg er overbeviist om, at det engang vil vise sig, at der ogsaa her er nogen Forregning, som hidrører fra Ønsket om at komme til at faae denne Sag ført igjennem. Den ærede Minister har ganske rigtigt bemærket, at man seer Sagen forskjelligt, eftersom man ønsker den mere eller mindre. — Tage vi altsaa 17 Millioner Rigsdaler, er det en Udgift af 680,000 Rd. aarligt i Renter. Herfra skal nu gaae Indtægten af Banen, men at optage den ærede Ministers Angivelse af 2 pCt. Indtægt, vilde ikke være rigtigt; thi 2 pCt. vil der ikke kunne regnes paa i en Række af Aar, der skal lang Tid til, inden Banen vil kunne give et saadant Udbytte; men holder jeg mig til, hvad der maaskee er muligt, men knapt rimeligt, og sætter 1½ pCt. som Indtægt, saa skal der trækkes 250,000 Rd. fra, og vi ville derefter aarlig have at tilveiebringe i Rente en Sum af 430,000 Rd. Naar Sagen kan stille sig saaledes, troer jeg, at det gjerne kan indrømmes, at denne Sum, naar vi see hen til, hvad vi, saaledes som Forholdene nu ere, allerede have overtaget os, ikke er Mere, end hvad man kan tænke paa med Rolighed at bære i fredelige Tider; men vi skulle dog lægge Mærke til, at vi for Øieblikket have i væsentlige Retninger forandret vort Beskatningsvæsen, uden at have havt Mod til at gaae ind paa et Beskatningssystem, som satte os istand til roligt at kunne imødesee slige Eventualiteter; naar vi ville være forsigtige, skulle vi derfor i Grunden see et à to Aar gaae hen med de nye Skattelove, Stempelloven og Loven om Forhøielse af Arveafgifter . . . . . Ja, den ærede Minister anseer Forskjellen for ringe, men det kan blive Mere, end han troer, — ikke Mere, end jeg haaber; jeg troer, at det vilde have været godt, om vi havde ventet, indtil det havde viist sig, at det var et stort Misgreb, man begik ved at vælge disse Beskatningsnormer, og jeg troer ligeledes, at det vilde være en væsentlig Fordeel, om vore Erfaringer ogsaa i den Henseende bleve straffende. Men selv om jeg tager Forholdet saa gunstigt, som det vel kan stille sig, saa troer jeg dog ikke, at der er Nogen, der mener, at den nye Stempellov i Forbindelse med Forhøielsen af Arveafgifterne vil indbringe Mere end høist ⅔, og det endda knapt nok, af hvad der nu indkommer, og man maa derfor saaledes være fattet paa en aarlig Afgang i Statsindtægterne. — Jeg skal imidlertid være tilbøielig til med den ærede Minister i disse Retninger at see lyst, da jeg kan overlade til Andre, som i forrige Session saae skarpt i denne Sag med Hensyn til dens politiske og finantsielle Betydning, at gjentage deres Udtalelser fra dengang, og disse Udtalelser ville maaskee bringe den ærede Minister til at see Sagen noget mindre lys, saa meget mere, som disse Udtalelser komme fra Mænd, om hvilke han antager, at de ere hans og det nærværende Ministeriums Politik mere hengivne end jeg, uagtet der neppe kan findes Nogen, der i Virkeligheden i høiere Grad er det end jeg; jeg er, saavidt muligt, bestandigt rede til at gjøre Mit til at holde Ministeriet borte fra det Vildspor, hvorpaa dets Venner ville drive det ind; men dets Venners Ord ville dog udentvivl være mere varslende for det end mine, og jeg haaber, at deres Ord iaar ville i denne Sag fremtræde med den samme Styrke som ifjor, — thi de politiske Forhold have ikke forbedret sig fra ifjor til iaar.

Fischer: Der er neppe Nogen af os, der er gaaet til Forhandlingen af denne Sag, uden med et levende Ønske om, at det nu maa lykkes at komme til et endeligt Resultat med Hensyn til det jydske Jernbaneanlæg; vi have saa ofte og saa langvarigt forhandlet om den jydske Jernbane, om dens Retninger, om Betalingsmidlerne og saa fremdeles, uden at der er fremkommet noget tilfredsstillende Resultat af disse Forhandlinger, at vi nu neppe kunne tage et Forslag for os, der varsler godt i denne Henseende, uden at vi ere gjennemtrængte af et levende Ønske om, at det maa lykkes os at komme til et Resultat. Men for at opnaae dette, er det nødvendigt, at de to Parter, som i visse Henseender have staaet skarpt overfor